

Thales TTT-Compact

Κρυφή γοντεία

ΚΕΙΜΕΝΟ:
ΠΑΡΙΣ ΚΩΤΣΗΣ

- ✓ Τροφοδοτικό μπαταρίας
- ✓ Εξυπνη ανάρτηση μοτέρ
- ✓ Βραχίονας δύο τμημάτων

ΟΤΑΝ ΑΝΤΙΚΡΙΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟ ΤΤΤ-Σ, ΔΥΣΚΟΛΑ ΘΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΑΚΡΙΒΟ. ΚΙ ΟΜΩΣ, ΤΟ ΕΛΒΕΤΙΚΟ ΑΥΤΟ ΠΙΚΑΠ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΑΠΟΔΙΔΕΙ ΤΑ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ...

Η εταιρία έχει γίνει γνωστή για τους ασυνήθιστους όσο και πανάκριβους βραχίονες που παράγει, οι οποίοι έχουν δημιουργήσει φανατικούς φίλους, αλλά και κάποιους εναντίον. Το πικάπ της δοκιμής φοράει το νέο βραχίονα Simplicity, ο οποίος εξακολουθεί να διαθέτει δύο σωλήνες, όπως και ο περίφημος

ομώνυμος βραχίονας που έβαλε την Thales στο χάρτη του ultra high end, όμως δείχνει πιο νορμάλ, αν και διατηρεί πολλά από τα κατασκευαστικά στοιχεία εκείνου. Η εταιρία παρουσίασε παράλληλα και τον σημαντικά φθηνότερο βραχίονα Easy, με πιο απλή κατασκευή αλλά τις ίδιες αρχές λειτουργίας. Το πικάπ Compact δημιουργήθηκε για να αξιοποιήσει τη νέα αυτή γενιά των βραχιόνων της Thales, ενώ είναι σε θέση να δεχτεί και δεύτερο βραχίονα σε εξωτερικά προσαρμοσμένη βάση, ξεπερνώντας έτσι τους όποιους περιορισμούς προκύπτουν από το μικρό του μέγεθος. Επιπλέον, μπορεί να τερματιστεί με απευθείας καλώδιο, RCA και XLR

με τα κατάλληλα modules. Δίχως άλλο, η αγορά στα 15-20 χιλιάδικα είναι πλημμυρισμένη με φοβερά πικάπ που βγάζουν μάτι με τα εντυπωσιακά τους σχέδια και το καθαρό τους μέγεθος. Νέες τεχνολογίες στα πικάπ φυσικά δεν υπάρχουν, πέραν ίσως της μόδας των μαγνητικών αναρτήσεων, και οι κατασκευαστές επιχειρούν να συνδυάσουν και να αποσυντονίσουν τα υλικά τους, να βελτιώσουν τη γεωμετρία των σχεδίων και να τα καταστήσουν λιγότερο ευάλωτα στους κραδασμούς χρησιμοποιώντας τα πιο σύγχρονα εργαλεία σχεδίασης και υλικά/μεθόδους κατασκευής. Η Thales δεν κάνει κάτι που να φαίνεται εξ αρχής επαναστατικό με

ΣΧΟΛΙΟ

Εφαρμοσμένη γεωμετρία είναι το άλλο όνομα του πικάπ. Ελβετική ακρίβεια με άποψη.

το Compact, επιλέγοντας τη λογική της «κλειστής» σχεδίασης με απόσβεση διά μάζας, που έχει και τη φήμη για την πιο μουσική απόδοση. Το πικάπ αυτό αποτελεί μετεξέλιξη του αρχικού TTT-1 που είχε δημιουργηθεί για τον original βραχίονα και διέθετε λίγο μεγαλύτερο πηλατό, με τα τρία «Τ» του μοντέλου να σημαίνουν «Thales Tonearm Turntable».

ΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΑΠΑΤΟΥΝ

Όλα τα συστατικά -περίπου εκατό- του Compact βρίσκονται στο ίδιο μηχανικό υπόβαθρο που χτίζεται εντός του όμορφου καμπυλωμένου σασί και τίποτε δεν είναι ανεξάρτητο. Η μάζα των 16 κιλών (σασί+πηλατό) δε διεκδικεί τα πρωτεία στην κατηγορία του μικρού Thales, είναι όμως σοφά στημένη ώστε να αποστραγγίζει τους κραδασμούς προς το έδαφος, αρχικά μέσω της δομής της και τελικά μέσω των σπείριασθ ποδιών στήριξης που καταλήγουν σε μπίλια. Φυσικά, το σημείο-κλειδί είναι το μοτέρ, το οποίο παράγει αρκετούς κραδασμούς. Εδώ η Thales πρωτοτυπεί αποφεύγοντας τις συνήθεις ελαστικές συζεύξεις που ρισκάρουν τη σταθερότητα του μοτέρ ως προς τον άξονα περιστροφής του και χρησιμοποιεί δύο μεταλλικούς συνδέσμους που θυμίζουν εξελιγμένη ανάρτηση αυτοκινήτου. Παράλληλα, τοποθετεί το μοτέρ πολύ κοντά στο υποπηλατό και χρησιμοποιεί ιμάντα πολύ μικρής ελαστικότητας. Έτσι, σύμφωνα με την εταιρία, το σύστημα αυτό για τη μετάδοση της κίνησης συνδυάζει τα οφέλη του ιμάντα και της τροχαλίας. Για να υποστηρίξει παραπέρα το εγχείρημα της ήσυχης λειτουργίας, εφοδιάζει το πικάπ

με τροφοδοτικό μπαταρίας το οποίο παρέχει αυτονομία 18 ωρών, αυτόματη φόρτιση με την απενεργοποίηση και ηλεκτρονική ρύθμιση στροφών. Όλα αυτά βέβαια βρίσκονται «κάτω από το καπό» και ο χρήστης αρχικά αντικρίζει ένα μαζεμένο πικάπ με μαύρου χρώματος μεταλλικό σασί και πηλατό, το οποίο με μια βιαστική πρώτη εκτίμηση δε δικαιολογεί τα χρήματα που κοστίζει, καθώς θυμίζει περισσότερο υλοποιήσεις του τριχίλιουρου. Πάντως, μόνο σκέτο μεταλλικό δεν είναι το Compact. Χρησιμοποιεί έναν σοφιστικέ συνδυασμό μετάλλων και custom ελαστικών επιστρώσεων πολύ υψηλής πυκνότητας, που ενσωματώνονται στα μέταλλα, τόσο για το σασί όσο και για το σασί πηλατό/υποπηλατό. Το πηλατό φθάνει τα 6,5 κιλά, έχει κατανεμημένη την περισσότερη μάζα του στην περιφέρεια του κύκλου και χρησιμοποιεί μια τελική συνθετική επίστρωση ως ματ. Την ίδια επίστρωση διαθέτει και το βαρύ μεταλλικό clamp που το συνοδεύει. Εξίσου σοφιστικέ είναι και το σύστημα άξονα-πηγαδιού, που είναι αυτολιπανιόμενο χάρη σε δύο σπείριασθ κατασκευασμένα δακτυλίδια από μηρούντζο που αγκαλιάζουν τον άξονα σε δύο περιοχές εντός του πηγαδιού. Ο άξονας κατασκευάζεται από ατσάλι με ενίσχυση άνθρακα και φέρει τελική επίστρωση χρωμίου, που διαθέτει εξαιρετική λείανση. Καταλήγει σε ημισφαιρικό τμήμα από καρβίδιο και εδράζεται σε ρουλεμάν από ατσάλι.

Ο SIMPLICITY

Το στολίδι του Compact είναι βεβαίως ο Simplicity. Στηρίζεται στην ίδια φιλοσοφία με

Thales TTT-Compact

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΤΥΠΟΣ: Πικάπ με απόσβεση μάζας
ΒΡΑΧΙΟΝΑΣ: 9 ιντσών, πολλών σημείων περιστροφής
ΠΛΑΤΟ: Κράμα μετάλλων, 6,5 κιλά
ΜΑΤ: Συνθετικό, ενσωματωμένο
ΣΑΣΙ: Κράμα μετάλλων με συνθετικές επιστρώσεις
ΜΟΤΕΡ: DC, εσωτερικό, ηλεκτρονική ρύθμιση στροφών, 33,3 & 45σ.α.λ.
ΕΣΤΡΑ: Τροφοδοτικό μπαταρίας
ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ (ΠΧΒΧΥ): 43,2x32,1x9,1εκ.
ΒΑΡΟΣ: 16 κ.

ΥΠΕΡ

- ΑΠΛΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΓΟΥΣΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ
- ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ ΕΡΓΟΝΟΜΙΑ, ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΟ ΒΡΑΧΙΟΝΑ
- ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΟΛΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ
- ΠΛΗΡΩΣ ΑΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟ ΚΑΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΟ ΦΑΣΜΑΤΙΚΑ, ΠΑΡ' ΟΛ' ΑΥΤΑ ΜΟΥΣΙΚΟΤΑΤΟ ΚΑΙ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΟ

ΚΑΤΑ

- ΕΝΑ ΚΛΑΣΙΚΟ ARM REST ΘΑ ΗΤΑΝ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟ
- ΒΙΝΥΛΙΟ ΜΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΚΟΚΑΛΟ ΙΣΩΣ ΞΕΝΙΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΥΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ARRHODITE'S VISION
ΕΠΑΦΗ: 210.6813.773

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ:

★★★★★★ // 4,98

ΤΙΜΗ: €18.500

τον αρχικό «περίεργο» βραχίονα, ο οποίος εκμεταλλεύεται τον κύκλο του Θαλή για να ελαχιστοποιήσει το σφάλμα της ανάγνωσης και αναφέρεται από την εταιρία ότι προσεγγίζει την ακρίβεια των υλοποιήσεων παράλληλης μετατόπισης. Στην ουσία, παρέχει μια συνεχώς μεταβαλλόμενη γωνία ανάγνωσης διορθώνοντας on the fly τα λάθη που εισάγει το τόξο που διαγράφει η συμβατική γεωμετρία. Στον Simplicity υπάρχουν δύο σωλήνες από αλουμίνιο, με μπρούτζινη ανοδίωση, που τους δίνει το χαρακτηριστικό χρώμα, οι οποίοι εδράζονται στην ίδια περιοχή εντός του πολυγωνικού «πύργου», ο οποίος αποτελείται από δύο οκταγωνικά στελέχη, το ένα μέσα στο άλλο. Φυσικά, αντίθετα με τους κλασικούς καρτανικούς και, πόσο μάλλον, τους unipivot, εδώ τα πράγματα είναι κάπως πιο πολύπλοκα ως προς τους δύο άξονες περιστροφής. Σε ό,τι αφορά την περιστροφή στο οριζόντιο επίπεδο, αυτή γίνεται τόσο από την κοινή βάση της κατασκευής όσο και ανεξάρτητα για τον κάθε σωλήνα, ώστε να μπορούν να κινηθούν αυτόνομα. Για το σκοπό αυτό, τόσο ο αριστερός σωλήνας όσο και ο δεξιός έχουν δύο σημεία επαφής με το εσωτερικό οκτάγωνο, ένα επάνω και ένα κάτω, στο δεξιά όμως υπάρχουν μπόσικα που επιτρέπουν μια αλή unipivot ελευθερία και στο κατακόρυφο επίπεδο. Κοιτώντας εμπρός, οι δύο σωλήνες είναι ελεύθερα μονταρισμένοι επάνω στο κέλυφος ώστε να περιστρέφονται στο οριζόντιο επίπεδο. Το ίδιο το κέλυφος αφαιρείται για εύκολο μοντάρισμα της κεφαλής. Κοιτώντας πίσω, ο αριστερός σωλήνας, που είναι και ο πιο σταθερός, καταλήγει στα...

3/4 του αντίβαρου και ο δεξιός στο υπόλοιπο 1/4, που δείχνει κι αυτό ελεύθερο και στους δύο άξονες. Εδώ πρέπει να υπάρχουν οι δύο μικροί μαγνήτες, ανάμεσα δηλαδή στα δύο αντίβαρα, που εξισορροπούν τις πλευρικές δυνάμεις που αναπτύσσονται κατά την ανάγνωση (ώστε να μη σκορπίζει ο ήχος στις έντονες δυναμικές και να

rest, απλά ένα μικρό σήκωμα στο lift, που αποτρέπει, μέχρις ενός ορίου, την παραπέρα κίνηση προς τα δεξιά. Επίσης, το κέλυφος δεν έχει χειρούλι, αλλά είναι αρκετά μεγάλο για να διευκολύνει τους χειρισμούς.

ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ

Παρέλαβα το πικάπ της Thales έτοιμο με μια κεφαλή EMT G6. Έτσι, δε χρειάστηκε να προβώ σε ρυθμίσεις και, άρα, δεν μπορώ να σας μεταφέρω άποψη για τη δυσκολία της διαδικασίας. Στις ακροάσεις πάντως είχα την αίσθηση ότι όλα ήταν OK σε θέματα ρύθμισης και, συνεπώς, δε νομίζω ότι θα είναι κάτι δύσκολο για τον έμπειρο χρήστη. Μοιλονότι θα μπορούσε κανείς να εντοπίσει κάποιες ομοιότητες με πικάπ σημαντικά μεγαλύτερης μάζας της κατηγορίας αυτής, το TTT-C διαχωρίζει αισθητά τη θέση του, προφανώς χάρη στον ιδιαίτερο βραχίονα που φέρει. Υπάρχει η πολύ μεγάλη σκηνή και οι εξαιρετικές δυναμικές που συναντάς σχετικά εύκολα σε πολύ βαριά μεταλλικά πικάπ, όμως το πικάπ αυτό φέρει διαφορετικά, κυρίως στο πεδίο της συχνότητας. Δεν υπάρχει το βάρος, που πλήττει κυρίως τα πρίμα, όπως δεν υπάρχει και το μπάσο-«βουνό», που παίρνει συχνά το προβάδισμα στο φάσμα των συχνοτήτων. Υπάρχει ανάληψη να φάνε και οι κότες, όμως υπάρχουν σώμα, άπλη και ελευθερία ταχυτήτων σε όλες τις συχνότητες εξίσου καλά. Το αποτέλεσμα είναι τόσο ισορροπημένο που παραπέμπει σε αρχείο υψηλής ανάλυσης – ούτε παχύ ούτε λεπτό. Το κάθε πικάπ είναι ένα πολύπλοκο μηχανικό σύστημα που ποτέ δε θα γίνει τόσο αχρωμάτιστο

“ ...από τον Ευκλείδη μέχρι τον Απολλώνιο τον Περγαίο στις γειτονίες του "Θαλή"... ”

διατηρεί την ανάλησή του σε πυκνή δράση). Στο κατακόρυφο επίπεδο η περιστροφή στηρίζεται στην κλασική επαφή δύο σημείων, εν προκειμένω του εσωτερικού οκτάγωνου με το εξωτερικό. Έξι ρουμπίνια και τέσσερα ρουλεμάν συνολικά ελέγχουν την κίνηση στον 9-ιντσο Simplicity, που έχει ενεργό βάρος 19 γραμμάρια. Η φήμη για το δύσκολο στήσιμο των κεφαλών στο original Thales πρέπει πάντως να αληθεύει, διότι η εταιρία παρέχει σπέσιαλ εργαλείο για τον Simplicity «ώστε το μοντάρισμα να βρίσκεται στο ίδιο υψηλό επίπεδο με την κατασκευή», όπως σχολιάζει η ίδια. Μπορείς να χαζεύεις για ώρα τον ασυνήθιστο αυτό βραχίονα καθώς κινείται με χάρη επάνω στο βινύλιο, όμως χρειάζεται κάποια προσοχή διότι δεν υπάρχει arm

όσο τα ψηφιακά μέσα. Συνήθως οι κατασκευαστές εξισορροπούν τις τάσεις των υλικών με ιδιαίτερες επιλογές - π.χ., αν τους έχει βγει βαρύ, αφήνουν λίγους συντονισμούς ψηλά για «να έρθει» από το βραχίονα ή την κεφαλή. Το Thales δεν τα κάνει αυτά, είναι ευθύ και τίμιο σαν ένα πολύ καλό ψηφιακό, αλλά, βεβαίως, είναι πολύ πιο ικανό από οτιδήποτε άλλο, καθώς τα βινυλίου κρύβουν πλούτο πληροφορίας που, προς το παρόν, μας... διαφεύγει κάπου ανάμεσα στα ψηφία και την επεξεργασία τους. Διέγνωσα ίσως μια πολύ μικρή φωτεινή ευφωνικότητα, ένα διακριτικά γλυκό φουσκωματάκι στην οκτάβα από 500 μέχρι 1.000Hz, αλλά μέχρι εκεί. Κατά τα άλλα, είναι σαν να πήρες το μαγικό ραβδί και να μετέτρεπες ένα PCM στα 24/192 σε εξωτικό βινυλίου. Όλη η γλυκύτητα και η πυκνότητα των αρμονικών του βινυλίου παρέα με εξαιρετικούς διαχωρισμούς, φανταστική ηχηρία και κορυφαίες δυναμικές - κι αυτό ισχύει αμείωτα από τα βαθύτερα μπάσα μέχρι τα ανώτερα πρίμα! Καλά όλα αυτά, βεβαίως, όμως το πεδίο του χρόνου είναι αυτό που δημιουργεί τη βιωματική εμπειρία στον ακροατή και όχι μόνο αυτό της συχνό-

τητας. Άλλωστε, είναι αυτό που κρατά ακόμη τα ψηφιακά από το να αξιοποιηθούν πλήρως τις προδιαγραφές τους.

Εδώ, είχα την αίσθηση ότι το TTT-C συνδυάζει σοφά τις αρετές των καρτανικών και των υιρίνιου και παρέχει, αντίστοιχα, εξαιρετικό έλεγχο της δύναμης/διάρκειας και πολύ καλή αμεσότητα στην απόδοση της ορμής/στιγμής. Δεν του διαφεύγουν πράγματα επί της ροής και δεν κάζεται ποτέ παραπάνω από όσο χρειάζεται ώστε να γίνει στατικό. Εντούτοις, είχα μια μικρή αίσθηση πολυπλοκότητας δίπλα στην αναφορά μου (Horning/Breuer), που, λογικά, μεταφραζόταν σε μια λιγότερο ονειρική/όμορφη απόδοση της ατμόσφαιρας/τονικότητας του κάθε έργου και περισσότερο έτεινε, θα έλεγα, σε μια πιο πραγματιστική παρουσίαση με την καλύτερη έννοια του μόνιτορ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Γεγονός είναι ότι το Thales σε παρασέρνει στο έργο όσο ελάχιστα ακόμη. Επίσης αληθεύει ότι είναι αφάνταστα ικανό ηχητικά και τόσο ανοι-

χτό και σαφές στα πρίμα και τα μπάσα, που κάνει τα άλλα μέσα να ντρέπονται. Κι ενώ δείχνει να φλερτάρει τόσο έντονα με τον αόρατο χαρακτήρα των ψηφίων, απέχει έτη φωτός από το να χαρακτηριστεί κλινικό ή ψηφιακό: οι μεσαίες του είναι πολύ πιο ευρείες από τα περισσότερα πικάπ της κατηγορίας αυτής και πιο πειστικές ως τίμπρο και ανάληψη. Και το 3D του απλά δεν παίζεται... Έτσι, αν μπορούμε να καταλογίσουμε στο Thales κάποιο βαθμό επεξεργασίας στο τίμπρο του αγνού βινυλίου, άλλο τόσο μπορούμε να το ευχαριστήσουμε που έχει πλησιάσει όσο κανένας άλλος τον ήχο του... ELP, του περίφημου ιαπωνικού πικάπ, που διαβάζει τα βινυλίου με ακτίνα λείζερ. Αντίθετα με εκείνο, όμως, το Compact είναι απόλυτα εργονομικό και κλασικό στο χειρισμό του, ενώ η λιγιστή χροιά από ύλη που έχει απομείνει στον ήχο του μάλλον ταιριάζει καλύτερα στη φύση του βινυλίου. Κατά τη γνώμη μου, το πικάπ αυτό όχι μόνο πείθει για τα χρήματα που κοστίζει αλλά, πολύ παραπάνω, δείχνει ότι η εποχή της υψηλής ανάλυσης έχει πολλή ακόμη να δώσει από τον αναλογικό ήχο. ■